

ΕΤΟΣ 72ον

16 Ιουνίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 24 (3707)

ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ: Ο ΥΙΟΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πατέρων, πού ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει κατά τήν περίοδο τῆς Πεντηκοστῆς, εἶναι ἀφιερωμένη στήν Μνήμη τῶν Ἁγίων καί Θεοφόρων Πατέρων τῆς Α΄ ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, στήν ὁποία παρέστησαν καί ἔδωσαν τήν μαρτυρία τους ὑπέρ τῆς πίστεως ὁ Μέγας Ἀθανάσιος καί ὁ ἅγιος Σπυρίδων, ὁ θαυματουργός.

Ἡ Σύνοδος, «ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι», ἐξέφρασε τήν παραδοθεῖσα πίστη τῆς Ἐκκλησίας καί διατύπωσε τήν δογματική διδασκαλία αὐτῆς περί τοῦ δευτέρου προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδας, τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἀξία τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου βρίσκεται στό γεγονός ὅτι περιφρούρησε τήν ζωή ἀπό τήν αἰρετική διδασκαλία τοῦ Ἀρείου καί τῶν ὀπαδῶν του, πού δίδασκαν ὅτι ὁ Χριστός δέν εἶναι Θεός, ἀλλά ἄνθρωπος. Αὐτό εἶναι ἡ μεγαλύτερη αἵρεση ὄλων τῶν αἰώνων. Γιατί, ὅπως τόνισαν οἱ Ἁγιοι Πατέρες, ἂν ὁ Χριστός εἶναι κτίσμα, δηλαδή ἄνθρωπος, τότε πῶς μπορεί νά σώσει τόν ἄνθρωπο;

Σύμφωνα μέ τήν διδασκαλία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ φανερώνει ὀλόκληρη τήν Ἁγία Τριάδα. «Ἡ τοῦ Χριστοῦ προσηγορία τοῦ παντός ἐστίν ὁμολογία. Δηλοῖ γάρ τόν τε χρίσαντα Θεόν καί τόν χρισθέντα Υἱόν καί τό χρίσμα, τό Πνεῦμα» (Μ. Βασίλειος). Ὁ Θεός τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαάκ καί τοῦ Ἰακώβ ἀποκαλύφθηκε σ' ἐμᾶς στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ μέ τήν σάρκωσή Του. Ὁ Σαρκωμένος, λοιπόν, Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ ἱστορικός Θεάνθρωπος Ἰησοῦς, εἶναι ἀκριβῶς ἡ οὐσία τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ, ἡ οὐσία τῆς πίστεως.

Χριστός καί Ἐκκλησία

Ὁ Χριστός ὅμως στήν Ὁρθόδοξη πίστη μας καί στό βίωμα τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ἀχώριστος ἀπό τήν Ἐκκλησία, πού εἶναι τό Σῶμα

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. ιζ' 1-13)

«*Ἴνα ὧσιν ἔν, καθὼς ἡμεῖς*»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν Υἱόν, ἵνα καὶ ὁ Υἱός σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν· Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα, ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ ἐστίν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσι. Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστί, καὶ τὰ σὰ ἐμά, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπόλετο, εἰμὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ Γραφή πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

Του, καὶ ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἀχώριστη ἀπὸ τὸν Χριστό, πού εἶναι ἡ κεφαλὴ καὶ ἡ ἀπαρχὴ τῆς, ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἦθος τῆς. Ὅσοι ἀποχωρίζουν τὸν Χριστό ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία ἢ τὴν Ἐκκλησία ἀπὸ τὸν Χριστό κάνουν τὸ μεγαλύτερο σφάλμα καὶ πέφτουν στὴν μεγαλύτερη πλάνη καὶ αἵρεση: Ἀποσαρκῶνουν καὶ ἀπογυμνώνουν τὸν Χριστό, τὸν «Σαρκωθέντα» Θεὸ Λόγο καὶ Τὸν ἀποδιώκουν ἀπὸ τὸ σῶμα Του. Αὐτό ὅμως σημαίνει πῶς Τὸν ἀποδιώκουν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν κόσμο.

Στὸ πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ δόθηκε ἡ μεγάλη μάχη καὶ νικήθηκε κατὰ κράτος ἡ δύναμη τῆς ἀμαρτίας, ἡ κατὰ τοῦ νόμου, ἡ ἀδυσώπητη μοίρα τῶν θνητῶν, τὸ κράτος τοῦ θανάτου. Ὅσοι βαπτίζονται στό ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδας καὶ ἐνδύονται τὸν Κύριο καὶ εἰσέρχονται στό Σῶμα Του, τὴν Ἐκκλησία, μέ τὴν Χάρη τοῦ Πνεύματος οἰκειοποιοῦνται τούτη τὴν νίκη.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρό ἐκεῖνο, αὐτά εἶπε ὁ Ἰησοῦς, καί σήκωσε τά μάτια του στόν οὐρανό καί εἶπε· Πάτερ, ἔχει ἔλθει ἡ ὥρα· δόξασε τόν Υἱό σου, ὥστε καί ὁ Υἱός σου νά δοξάσει ἐσένα, σύμφωνα μέ τήν ἐξουσία πού ἔδωσες σέ αὐτόν ἐφ' ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ὥστε νά δώσει αἰώνια ζωή σέ ὅλους ἐκείνους πού τοῦ ἔχεις δώσει. Ἡ αἰώνια ζωή εἶναι αὐτή: Νά γνωρίζουν ἐσένα, τόν μόνο ἀληθινό Θεό, καί τόν Ἰησοῦ Χριστό, τόν ὁποῖον ἀπέστειλες. Ἐγώ σέ δόξασα ἐπί τῆς γῆς, τελείωσα τό ἔργο πού μοῦ ἔχεις δώσει νά τελέσω· καί τώρα, δόξασέ με σύ, κοντά σου, Πάτερ, μέ τή δόξα τήν ὁποία εἶχα κοντά σου προτοῦ δημιουργηθεῖ ὁ κόσμος. Φανέρωσα τό ὄνομά σου στους ἀνθρώπους ἐκείνους πού πῆρες ἀπό τόν κόσμο καί τούς ἔχεις δώσει σέ ἐμένα. Ἦταν δικοί σου καί τούς ἔδωσες σέ ἐμένα, καί ἔχουν τηρήσει τόν λόγο σου. Τώρα κατάλαβαν ὅτι ὅλα ὅσα μοῦ ἔχεις δώσει εἶναι ἀπό σένα· δεδομένου ὅτι τά λόγια πού μοῦ ἔδωσες τά ἔδωσα σέ αὐτούς, καί αὐτοί τά δέχθηκαν, καί κατάλαβαν πραγματικά ὅτι προῆλθα ἀπό σένα, καί πίστεψαν ὅτι ἐσύ μέ ἀπέστειλες. Γιά αὐτούς ἐγώ παρακαλῶ· δέν παρακαλῶ γιά τόν κόσμο, ἀλλά γιά αὐτούς πού μοῦ ἔχεις δώσει, ἐπειδή εἶναι δικοί σου, καί ὅλα τά δικά μου εἶναι δικά σου καί τά δικά σου εἶναι δικά μου, καί ἔχω δοξασθεῖ δι' αὐτῶν. Καί δέν θά εἶμαι πλέον στόν κόσμο, ἐνῶ αὐτοί θά εἶναι μέσα στόν κόσμο, καί ἐγώ ἔρχομαι σέ ἐσένα. Πάτερ ἅγιε, φύλαξέ τους μέ τή δύναμη τοῦ ὀνόματός σου, τό ὁποῖο μοῦ ἔδωσες, ὥστε νά εἶναι ἕνα ὅπως ἐμεῖς. Ὅταν ἤμουν μαζί τους στόν κόσμο, ἐγώ τούς φύλαξα, μέ τή δύναμη τοῦ ὀνόματός σου· ὅσους μοῦ ἔχεις δώσει τούς φύλαξα, καί κανείς ἀπό αὐτούς δέν χάθηκε παρά μόνο ὁ υἱός τῆς ἀπωλείας, γιά νά ἐκπληρωθεῖ ἡ Γραφή. Τώρα ὅμως ἔρχομαι σέ ἐσένα, καί αὐτά τά λέγω ἐνῶ θρίσκομαι ἀκόμη στόν κόσμο, γιά νά ἔχουν μέσα τους τή δική μου χαρά ὀλοκληρωμένη.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ἡ ὀρθόδοξη ταυτότητά μας

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες μᾶς δίνουν τό μήνυμα μιᾶς νέας προσπάθειας γιά ἐσωτερική καί ἐξωτερική ἐλευθερία, γιά τήν βίωση τῆς ταυτότητάς μας. Ἐκεῖνο πού χρειαζόμαστε εἶναι νά ἀφήσουμε τόν ἑαυτό μας νά πυρακτωθεῖ στήν φλόγα τῆς δικῆς τους φλογερῆς ἐμπνεύσεως. Διότι, ἐκεῖνοι γνωρίζουν ὅτι ὁ μέγιστος ἐχθρός ἐνός λαοῦ εἶναι ἡ ἀπώλεια τῆς αὐτοσυνειδησίας του, ἡ φθορά τῆς πολιτισμικῆς του ἰδιοπροσωπίας καί ἡ ἀλλοίωση τοῦ ἠθους του.

Ἡ οὐσιαστικότερη ὑπεκφυγή τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν ἑαυτό του καί τά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει εἶναι νά νομίζει ὅτι ἡ οὐσία βρίσκεται στό περιεχόμενο τῶν αἰτημάτων του καί ὄχι στό ἦθος του. Μόνο μέ τήν διατήρηση καί φύλαξη τῆς ταυτότητας καί τῆς αὐτοσυνειδησίας μας, μπο-

16 Ιουνίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Τῶν ἁγίων 318 θεοφόρων πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (325 μ.Χ.)».
Τύχωνος ἐπίσκ. Ἀμαθοῦντος Κύπρου.
ῥηχος: πλ. β΄ – Ἑωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστ.: Πράξ. κ΄ 16-18, 28-36 – Εὐαγ.: Ἰωάν. ιζ΄ 1-13.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 23 Ἰουνίου, τῆς Πεντηκοστῆς.
Ἀπόστολος: Πράξ. β΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ζ΄ 37-52, ἡ΄ 12.

ροῦμε νά εἴμαστε μάρτυρες τῆς πίστεως καί τοῦ πολιτισμοῦ μας, μάρτυρες τοῦ ἑαυτοῦ μας καί ἄξιοι νά ἔχουμε στά χέρια μας τά κειμήλια καί τήν παράδοσή μας, χρόνους χιλιάδες φυλαγμένα στήν καρδιά ἀπό γενιά σέ γενιά.

Μέ ἄλλα λόγια, πρέπει νά ἐγκεντρισοῦμε στήν Ἐκκλησία, γιά νά μεγαλώσουμε μέσα της καί νά ζήσουμε μέσα σ΄ ἐκείνη τήν μυστηριακή παράδοση, πού περιλαμβάνει τό σύνολο τῶν ἀποκαλύψεων καί τῶν ὁραμάτων, τήν πρόγευση τῆς μέλλουσας ζωῆς καί μακαριότηας.

† Ὁ Φ. Ἀ.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΕ ΧΩΡΕΣ ΠΟΛΛΕΣ
(Α΄ ἔκδ. σῆμα 14X24 ἑκατ., σελ. 120)

Μετάφραση ἀπό τήν ἰταλική ἐνός βιβλίου πού καταγράφει τίς συνομιλίες ἐπί συγχρόνων προβλημάτων τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων καί πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου μέ δύο ἐπιφανῆ μέλη τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς ἀδελφότητος τοῦ Sant' Egidio, τούς καθηγητές Roberto Morozzo καί Tommaso Orocher. Τό ἔργο προλογίζει ὁ Σεβ. Μητρ. Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος καί ὁ διαπρεπῆς καθηγητής Andrea Riccardi.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιου 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr